

عنوان مقاله:

معرفی اجمالی چهارمحال و بختیاری و بررسی وجه تسمیه برخی از شهرها و جای های آن

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایران شناسی استانها «تاریخ، فرهنگ و هنر چهارمحال و بختیاری» (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

زهرا خسروی دستگردی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان

خلاصه مقاله:

در پس شیوه نامگذاری آنچه انسان پیرامون خود می بیند، فلسفه و علت رواج جالبی نهفته است مانند نام گذاری و شناسایی محصولات گوناگون به نام اولین نام تجاری آنها، که در کشور ما رایج است از جمله: نامگذاری سقز خوراکی بهآدامس، لیپتون برای چای کیسه ای، تایید برای انواع پودر شوینده و... . جذابیت دانستن فلسفه اسم ها، ذهن بشتر را برمی انگیزد، تا ارتباط حقیقی بین اسم و مسمی را دریابد که از آن به «وجه تسمیه» (شیوه نام گذاری) تعبیر می شود. «اتیمولوژی»، «فقه اللغه» یا ریشه شناسی، جایگزین علمی و امروزی، برای عبارت «وجه تسمیه» یا اشتقاق، در نوشته های قدیم است. اتیمولوژی علم مطالعه تاریخی واژه ها است، که در آن مواردی از جمله: ۱. منبع و زمان ورود ی تک واژه به زبان ۲. پیگیری تغییرات تدریجی در ساخت یا معنی واژه و ... بررسی می شود. چون مطالعه و آشنایی با ریشه لغات زبانهر قوم، ابزاری برای شناخت فرهنگ و تمدن آن قوم است، نگارنده بر آن شد، ضمن توضیح انواع وجه تسمیه (علمی، شبه علمی، غیر علمی و ...)، علل نام گذاری استان چهارمحال و بختیاری و برخی از شهرهای آن، به نام های کنونی را بررسی کند. نتایج تحقیق که به شیوه توصیفی- تحلیلی و بر مبنای روش اسنادی است، نشان می دهد علاوه بر واژگان اصیل فارسی برگرفته از فارسی میانه، نام های برگرفته از ریشه ترکی یا ترکی- فارسی هم در میان اسامی شهرها و ... دیده می شود، ضمناً بیشتر وجه تسمیه ها از نوع شبه علمی و عامیانه هستند.

کلمات کلیدی:

چهارمحال و بختیاری، اتیمولوژی، ریشه شناسی، واژه پژوهی، انواع وجه تسمیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1322152>

